

ÜZGÜN BENEKLER

5+

Özel Eğitim ve
Rehberlik Hizmetleri
Genel Müdürlüğü

unicef

Üzgün Benekler

1. Baskı: Şubat 2021

ISBN: 978-975-11-5564-1

Genel Yayın No: 7478

Yardımcı Kaynak Dizi Yayın No: 1527

Yayın Yönetmeni: Mehmet Nezir GÜL

Editör: Dr. Murat AĞAR • Ahmet KAYA

Danışman: Prof. Dr. Cem Ali GİZİR

Yazar: Berna Sarı ARASIL

Tashih: Erdoğan MURATOĞLU

Yayına Hazırlayan: Murat TANRIKOLOĞLU • Serap ERDEGER • İsmail YILDIRIM

Yalçın ÇINAR

Resimleyen: Ümmiye MAZLUM

Grafik-Dizgi-Tasarım: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

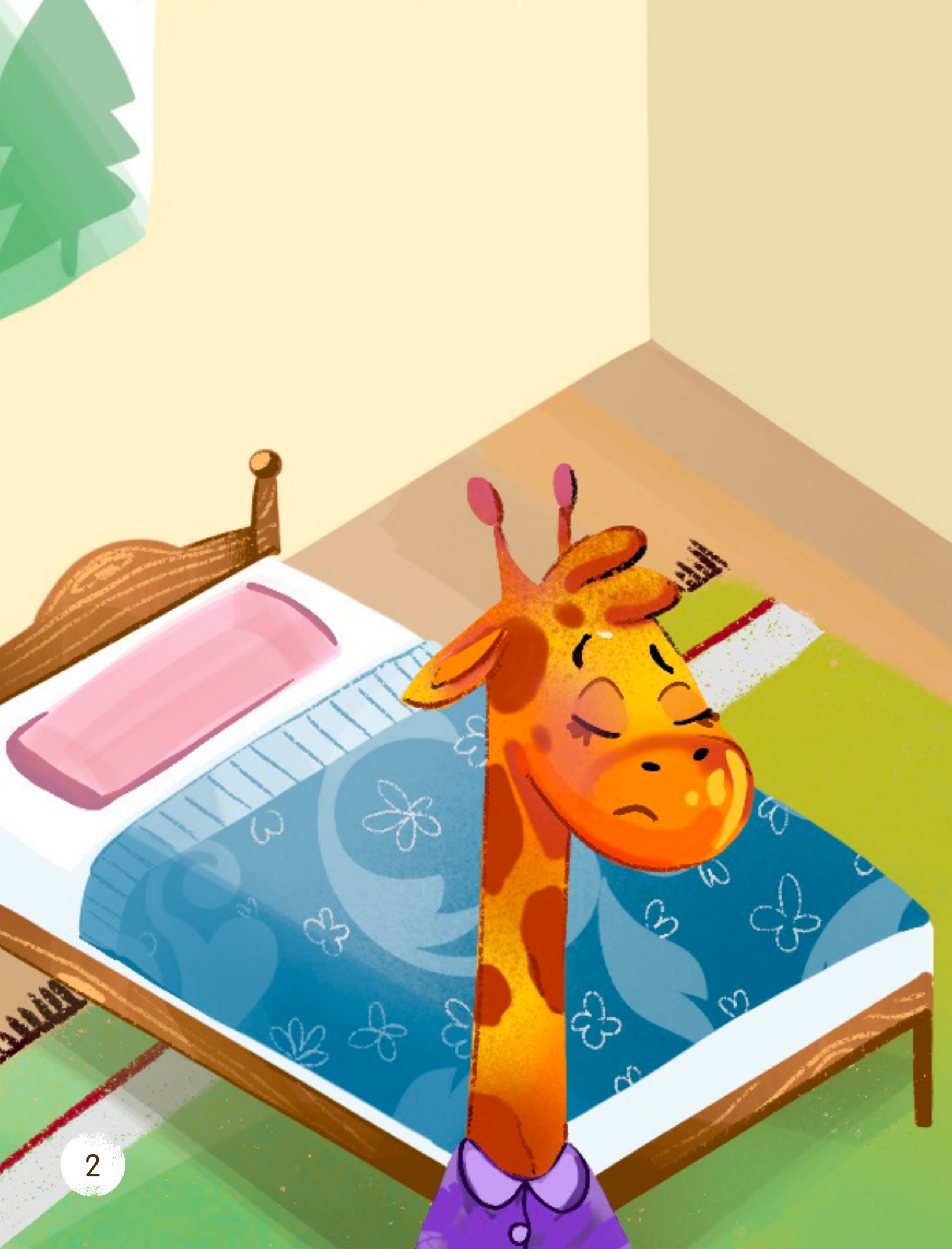
info@afsmedya.com • www.afsmedya.com

Baskı: AFS MEDYA GRUBU • 21. Cad. 1424. Sk. No:8/2 Ostim O.S.B.

Yenimahalle / ANKARA • Tel: +90 312 472 96 66

*Bu yayın Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile hazırlanmıştır.
Yayında beyan edilen görüşler kişilerin kendi sorumluluğundadır ve hiçbir şekilde
Millî Eğitim Bakanlığı ve UNICEF'in görüş ve politikalarını yansıtmamaktadır.*

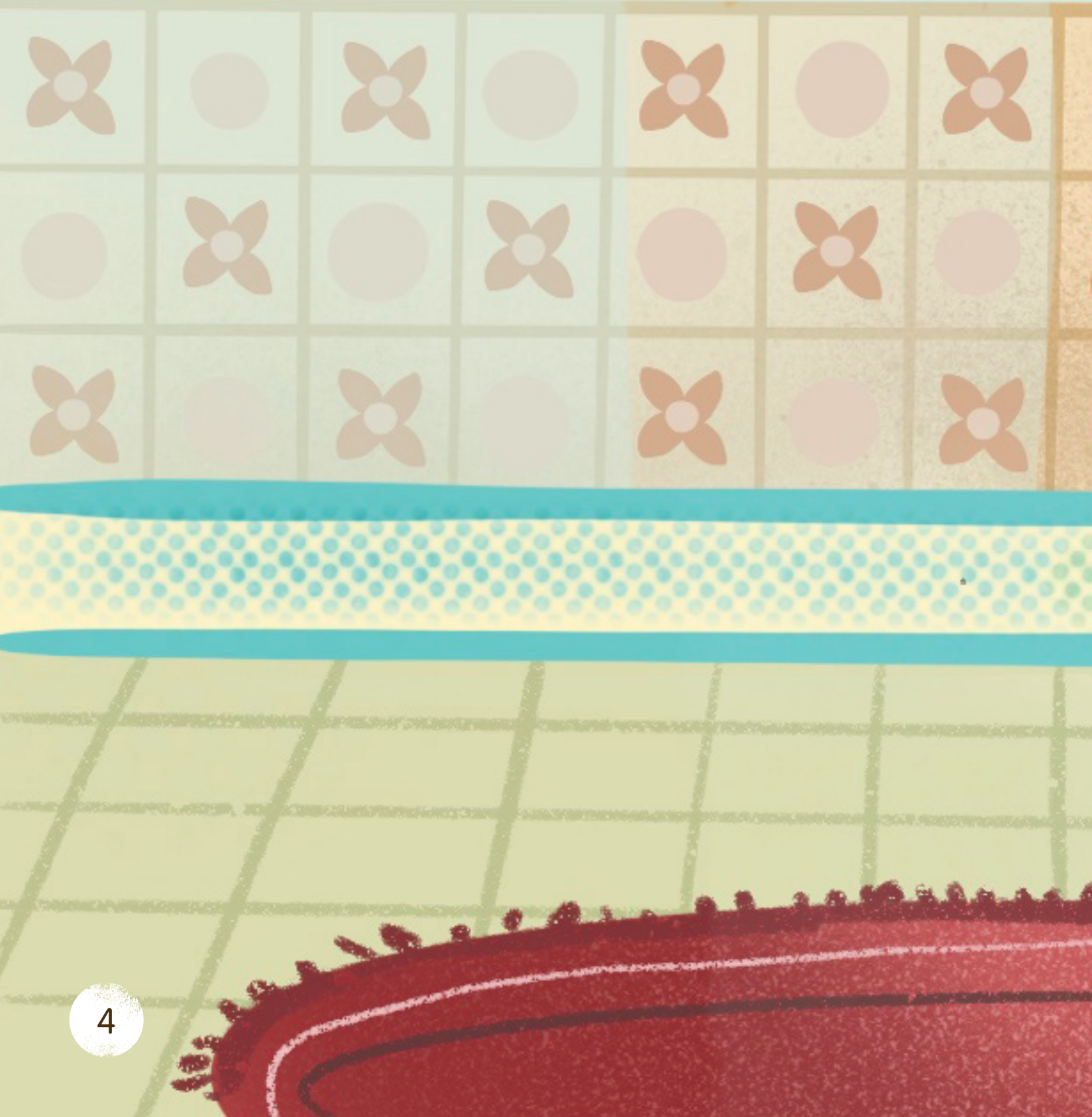

Minik zürafa Zede o sabah mutsuz uyandı. En yakın arkadaşı Lulu uzaklara gitmişti. İsteksizce yataktan kalktı. Lulu ile nehir kenarında kayıklar yüzdüremeyecekse, bahçede piknik yapamayacaksa, resimler çizemeyecekse ne anlamı vardı ki uyanmanın?

Ayaklarını sürüyerek banyoya gitti yüzünü yıkamak için. Ama o da ne? Tam suyu açmıştı ki "Pıtl," diye bir ses duydu.

Beneklerinden bir tanesi lavaboya düşmüştü. Sağ yanağındaki açık kahverengi renkli beneği, lavabonun deliğinden öylece akıp gitmişti. Zede buna çok şaşırdı. Yanağını tutarak mutfağa gitti.

Kahvaltısını yapmak için masaya oturdu.
Tam elini tabağına uzatmıştı ki, o da ne?
Sağ kolundaki bir benek masanın üstüne
düşüverdi.

-İyi görünmüyorsun tatlım. Neyin var, diye sordu
Zede'nin annesi.

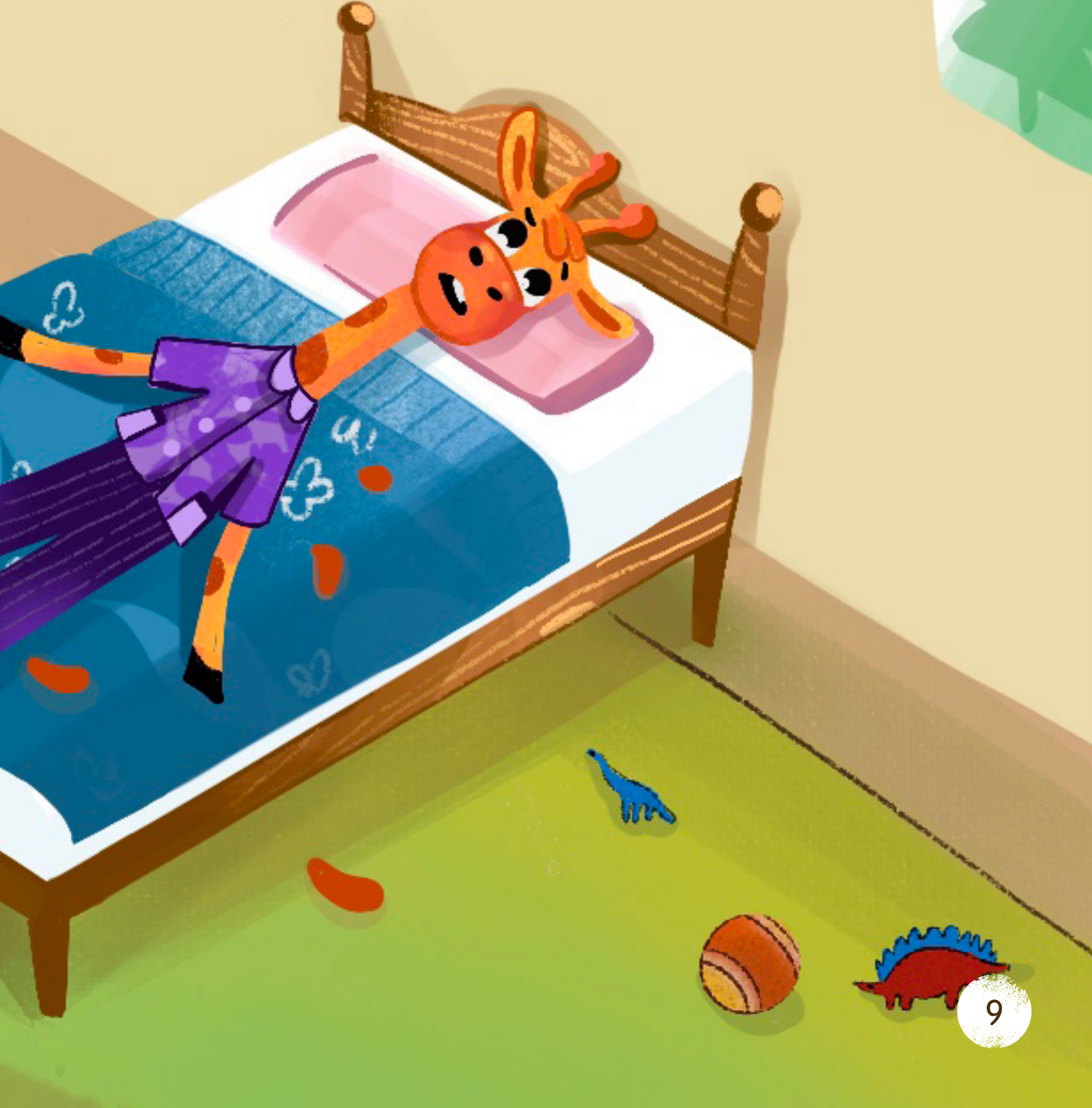
-İştahım yok. Biraz uzanacağım, dedi Zede.
Odasına gitti. Sessizce yatağına uzandı ve tavana
bakmaya başladı. Her şey ne kadar da güzeldi Lulu
varken, diye düşündü. Neden gitmişti ki şimdi?

Birden kapısının tıklandığını duydu Zede. Ayağına kalktı. Yatağına baktığında birkaç beneğinin daha düştüğünü gördü.

Patates kabukları gibi öylece duruyorlardı mavi
çiçekli nevresimin üzerinde.

Kapı açıldı. Gelen, annesiydi.
- Senin için endişeleniyorum, yavrum, dedi. O sırada
artık saklanamayacak hâle gelen, eksik beneklerini fark
etti Zede'nin.

İyi misin tatlım, diye sordu. Bence doktoru
bir ziyaret etmeliyiz.

Aslında evden çıkmayı hiç istemiyordu Zede. Ancak annesinin telaşlandığını görünce, isteksizce kabul etti doktora gitmeyi. Doktorun muayenehanesine gittiklerinde Zede'nin artık hiç beneği kalmamıştı.

Yolda, arabada, doktorun muayenehanesindeki paspasının
üzerinde bir bir dökülmüştü benekleri. Doktor, Zede'yi muayene
etti. Ancak fiziksel bir sıkıntısı olmadığını söyledi. Öyleyse
benekleri neden düşüyordu? Doktor, buna Zede'nin canını sıkan
bir şeylerin yol açmış olabileceğini söyledi.

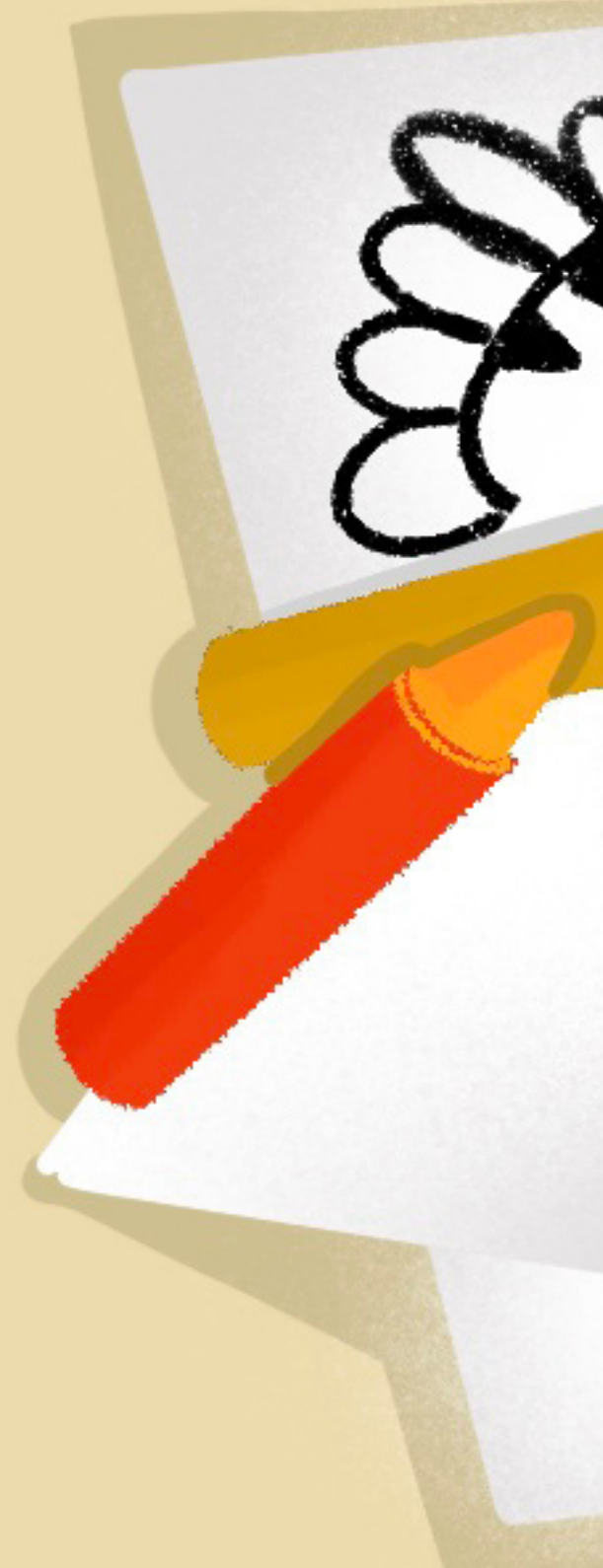

Eve gittiklerinde annesi;

- Canın sıkılıyor sanki Zede. Konuşmak ister misin, diye sordu. Zede ne söyleyeceğini bilemedi. Kendisini iyi hissetmiyordu gerçekten de. Ancak olanlara da anlam veremiyordu.

- Resim yapmaya ne dersin, diye sordu annesi?
Bu fikri beğendi Zede. Lulu ile ne yapacaklarını
bilemediklerinde resim yaparlardı bazen. İçinden geldiği
gibi resimler yaptı yine.

Resimlerinde kulaklarının etrafını saran
sevimli sarı kurdelesıyla, siyah beyaz çizgiler
içinde zebralar vardı. Tıpkı Lulu gibi...

- Onu özlüyorum sanırım anne. Bazen gittiği için kızıyorum ona.
- Anlıyorum Zede. Lulu'nun artık yanında olmaması senin için zor bir durum olmalı.
- Neden gitmesi gerekti ki?

- Bazen yer değiştirmek gerekir Zede. Gittikleri yerde hava durumu ve yiyecekler zebraların yaşaması için daha elverişli. Belki orada daha iyi bir hayat sürebilir Lulu ve ailesi.

Bunu anlamak Zede için çok zordu. Ancak Lulu'nun iyi olabileceęi ihtimaline sevinmişti de.

- Lulu orada mutlu mu olacak, diye sordu Zede. Lulu'nun her zaman iyi olmasını istese de, Zede yanında olmadan mutlu olacağı fikri onu biraz üzmüştü.
- Bilemiyorum ama onun da seni özlediğine eminim. İstersen Lulu'ya bir mektup yazalım.

Zede annesi ile birlikte Lulu'ya bir mektup yazdı. Mektubunda Lulu'ya neler yaptığını anlattı. Bir de resim yaptı. Lulu'nun en sevdiği ağacı çizdi, güzelce boyadı.

- Bunu yapmak bana iyi geldi, dedi annesine.
 - Sevindim Zede. Bak kollarındaki benekler tekrar belirmeye başladı.
- Zede kendini daha iyi hissediyordu.

- Göl kenarında Lulu'nun çok sevdiği çiçeklerden yetişiyor. Bir tane kurutup koyabilir miyiz mektubun içine, diye sordu. Lulu'nun özleyebileceği her şeyden göndermek istiyordu ona.

- Tabii, neden olmasın, dedi annesi.

Hazırlanıp göl kenarına gittiler. Çiçeklerin etrafındayken küçük bir kurbağa ile tanıştı Zede. Sağa sola zıplayarak komik dans figürleri sergiliyordu kurbağa.

- Ne yapıyorsun, diye sordu Zede kurbağaya.
- Göçmen kuşları selamlıyorum, dedi kurbağa.
- Seni göremezler ki, dedi. Çok yüksekteler.
- Olsun, bunu yapmak yine de çok eğlenceli, istersen yarın gel birlikte selamlayalım onları, dedi kurbağa.

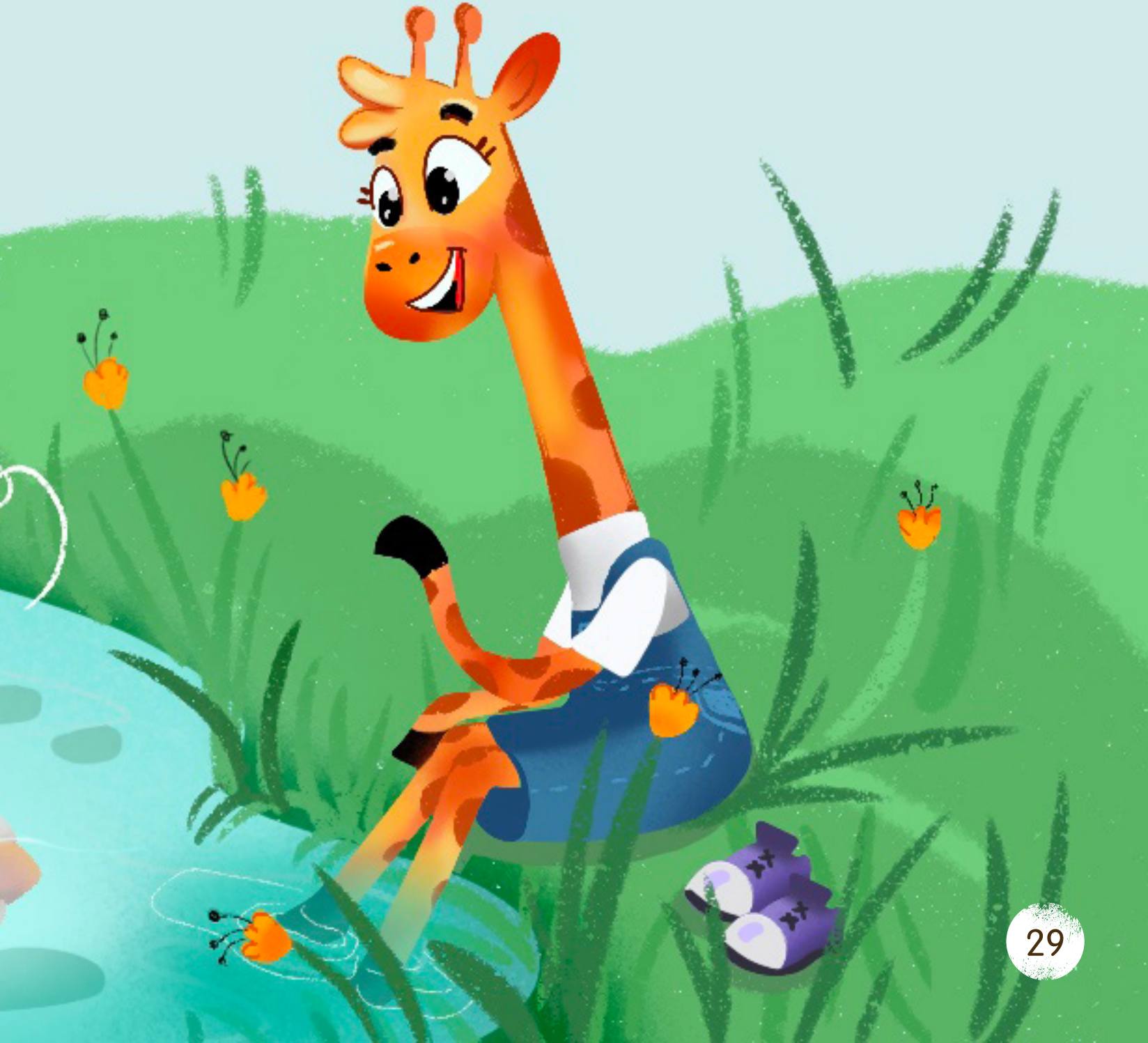
- Olur. Bu arada benim adım Zede, seninki ne, diye sordu.
- Benim adım da Pırl. Yarın görüşürüz öyleyse, dedi kurbağa Pırl.

Zede ertesi gün kahvaltısını bitirdikten sonra Pırl ile
buluşmak üzere göl kenarına gitti.

Birlikte dans ettiler. Sonra gölde yüzen turuncu balıkları izlediler. Bilge kaplumbağa ile tanıştırdı Pırıl, Zede'yi.

Kaplumbağa onlara neşeli masallar anlattı. Zede ile Pırıl birlikte çok keyifli vakit geçiriyorlardı. Hemen hemen bütün benekleri yeniden belirmişti Zede'nin.

Akşamüstü göl kenarında otururlarken;

- Göçmen kuşlar nereye gidiyor, diye sordu Pırıl.
- Bilmem ama daha iyi bir yaşam sürmek için gidiyor olabilirler, dedi Zede.

Akşam olunca Pırıl ile Zede ertesi gün
tekrar görüşmek üzere ayrıldılar. Ak am
Lulu'ya bir mektup daha yazdı Zede.
Mektubunda Pırıl'dan bahsetti ona.
Lulu'yu özlüyordu h l .

Ancak Pırl ile tanışmış olduğuna da çok sevinmişti. "Sen de burada olsan çok güzel olurdu.." diye yazdı mektubuna Zede. "Ama umarım gittiğin yerde çok mutlusundur..."

Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığı tarafından UNICEF'in finansal desteği ile Zorlayıcı Yaşam Olaylarında Psikoeğitim Projesi (ZOYOP) kapsamında hazırlanmıştır.

**Bu hikâye kitabı Millî Eğitim Bakanlığınca ücretsiz olarak verilmiştir.
Para ile satılmaz.**